

Major R. Leckie & Major E. Cadbury Airco DH4 1918

N°01079

Airco DH4
De DH4 werd in 1916 ontworpen door Geoffrey de Havilland als een snel vliegende bommenwerper van WWI. De vliegtuigbouw-maatschappij in Engeland werd opgericht.
De DH4 was bewapend met Vickers en Lewis machinegeweren.
De DH4 had een vleugelwijdte van 12,92 m en een lengte van 9,35 m.
De DH4 werd ook gebruikt voor het maken van fotografische opnamen.
Na de oorlog werden DH4's verkocht aan Engeland en gebruikt tot 1932.

Egbert Cadbury and Robert Leckie
Op 8 juli 1918 bracht de Duitse Marine Luchtvaart een aanval op de kust van Noordholz om zich bij drie andere luchtschepen te voegen.
Strasser.

Om 20.10 uur werden de vier Zeppelin's waarneming werd doorgegeven aan Commodore Ellison. De vier Zeppelin's waren op 15 vliegtuigen vertrokken van vliegvelden in de buurt van Lowestoft. Het was een DH4 nummer A8032 bestuurd door Egbert Cadbury.

Na tot 10.000 ft geklommen te zijn zagen de vier Zeppelin's de vier DH4's die op 16.400 ft machinegeweer vatte de L70 vlam. Na 45 seconden werden de vier DH4's vernietigd na de ondergang van de L70, vluchten.

Na daaraan maakte de DH4 een gevaarlijke vlucht. Het DFC (Distinguished Flying Cross) werd hem toegekend op Engeland inzetten voor een bomaanval op Lowestoft.

Airco DH4
El DH4 fue diseñado en 1916 por Geoffrey de Havilland como bombardero de un solo motor de la Primera Guerra Mundial.
La Aircraft Manufacturing Company (Airco) en Inglaterra construyó el DH4.
El DH4 tenía un armamento de ametralladora Vickers y Lewis.
El DH4 se empleó en reconocimientos fotográficos y en ataques a objetivos terrestres.
Después de la guerra se vendieron los DH4 a Bélgica, Canadá y otros países.
empleándose hasta 1932.

Egbert Cadbury and Robert Leckie
El 8 de Julio de 1918, la División Alemana de Bombarderos de la Marina Imperial de Nordholz para unirse con tres aeroplanos Zeppelin.

A las 20.10 horas, los cuatro Zeppelin fueron comunicados al Comodoro Ellison en Lowestoft. Los aviones fueron enviados desde los campos de aviación de la Marina Imperial. Los aviones habían un DH4, matrícula A8032, pilotado por Egbert Cadbury.

Después de subir a 10.000 pies, Cadbury y Leckie gradualmente. Su DH4 continuó subiendo de altura. Los Zeppelin's atacaron a las 16.40 horas. Después de la destrucción de la L70, los Zeppelin's se retiraron. Después del ataque, el DH4 tuvo un pequeño incendio con la DFC (Cruz Distinguida de Alemania) de que los ataques aéreos de la guerra.

Airco DH4
Il DH4 fu progettato nel 1916 da Geoffrey de Havilland come bombardiere monomotore della guerra mondiale.
La Aircraft Manufacturing Company (Airco) in Inghilterra costruì il DH4.
Il DH4 era armato di mitragliatrici Vickers e Lewis, e poteva raggiungere 230 km all'ora a livello del mare.
Il DH4 fu usato per ricognizioni fotografiche e per attacchi a obiettivi terrestri.
Dopo la guerra, i DH4 furono venduti in Belgio, Canada e altri paesi.
Cadevano in uso fino al 1932.

Egbert Cadbury and Robert Leckie
L'8 luglio 1918 la Divisione Navale Dirigibile tedesca lanciò un attacco a Lowestoft. I quattro Zeppelin furono comunicati al Comodoro Ellison a Lowestoft. I quattro Zeppelin furono visti a 16.400 metri di quota.

Alle 20.10 i 4 Zeppelin vennero localizzati e attaccati. Il DH4 numero A8032 pilotato da Egbert Cadbury e Robert Leckie fu visto a 10.000 metri di quota. Dopo aver raggiunto la quota di 10.000 metri, i due DH4 furono visti a 16.400 metri di quota. Dopo aver visto la distruzione della L70, i Zeppelin si ritirarono.

Después del ataque, el DH4 tuvo un pequeño incendio con la DFC (Cruz Distinguida de Alemania) de que los ataques aéreos de la guerra.

Airco DH4
DH4: a konstruerades av Geoffrey de Havilland som enkonstruerades bästa enmotoriga bombplan.
Airco (The Aircraft Manufacturing Company) i England byggde DH4.
DH4: en av beväpnad med Vickers och Lewis maskingevär.
DH4: en användes också för fotografiska upptäckter.
Sudamerika, Chile, Spanien och Grekland.

Egbert Cadbury and Robert Leckie
Den 8 juli 1918 utsåg den tyska marinen att ansöka sig till tre andra luftkepp. Syftet var att besöka Lowestoft.
Klockan 20.10 upptäcktes de fyra Zeppelinerna över Lowestoft.
DH4: en användes också för fotografiska upptäckter.
Sudamerika, Chile, Spanien och Grekland.

Airco DH4
DH4: a konstruerades av Geoffrey de Havilland som enkonstruerades bästa enmotoriga bombplan.
Airco (The Aircraft Manufacturing Company) i England byggde DH4.
DH4: en av beväpnad med Vickers och Lewis maskingevär.
DH4: en användes också för fotografiska upptäckter.
Sudamerika, Chile, Spanien och Grekland.

Egbert Cadbury and Robert Leckie
Den 8 juli 1918 utsåg den tyska marinen att ansöka sig till tre andra luftkepp. Syftet var att besöka Lowestoft.
Klockan 20.10 upptäcktes de fyra Zeppelinerna över Lowestoft.
DH4: en användes också för fotografiska upptäckter.
Sudamerika, Chile, Spanien och Grekland.

Airco DH4
DH4: a konstruerades av Geoffrey de Havilland som enkonstruerades bästa enmotoriga bombplan.
Airco (The Aircraft Manufacturing Company) i England byggde DH4.
DH4: en av beväpnad med Vickers och Lewis maskingevär.
DH4: en användes också för fotografiska upptäckter.
Sudamerika, Chile, Spanien och Grekland.

Egbert Cadbury and Robert Leckie
Den 8 juli 1918 utsåg den tyska marinen att ansöka sig till tre andra luftkepp. Syftet var att besöka Lowestoft.
Klockan 20.10 upptäcktes de fyra Zeppelinerna över Lowestoft.
DH4: en användes också för fotografiska upptäckter.
Sudamerika, Chile, Spanien och Grekland.

Airco DH4
DH4: a konstruerades av Geoffrey de Havilland som enkonstruerades bästa enmotoriga bombplan.
Airco (The Aircraft Manufacturing Company) i England byggde DH4.
DH4: en av beväpnad med Vickers och Lewis maskingevär.
DH4: en användes också för fotografiska upptäckter.
Sudamerika, Chile, Spanien och Grekland.

Egbert Cadbury and Robert Leckie
Den 8 juli 1918 utsåg den tyska marinen att ansöka sig till tre andra luftkepp. Syftet var att besöka Lowestoft.
Klockan 20.10 upptäcktes de fyra Zeppelinerna över Lowestoft.
DH4: en användes också för fotografiska upptäckter.
Sudamerika, Chile, Spanien och Grekland.

Airco DH4
DH4: a konstruerades av Geoffrey de Havilland som enkonstruerades bästa enmotoriga bombplan.
Airco (The Aircraft Manufacturing Company) i England byggde DH4.
DH4: en av beväpnad med Vickers och Lewis maskingevär.
DH4: en användes också för fotografiska upptäckter.
Sudamerika, Chile, Spanien och Grekland.

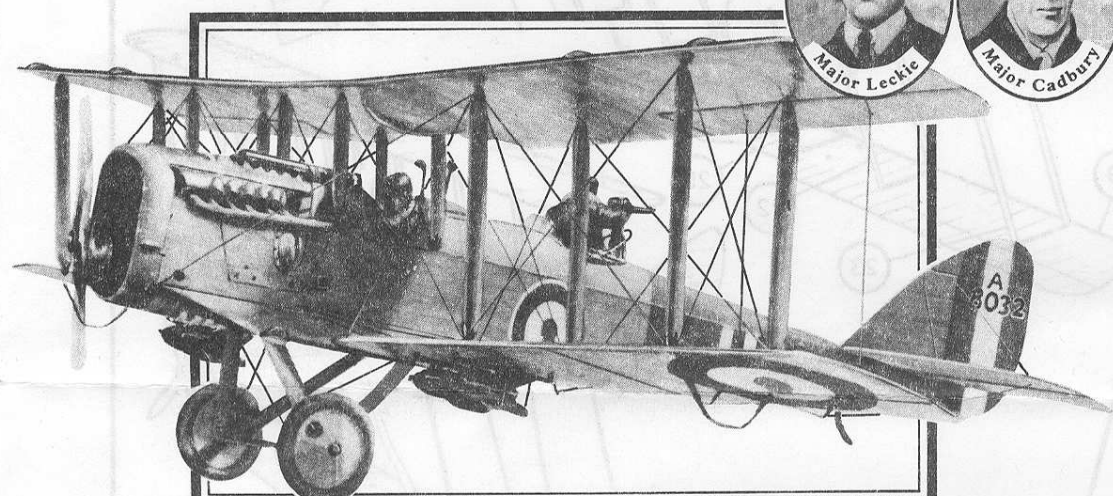
Egbert Cadbury and Robert Leckie
Den 8 juli 1918 utsåg den tyska marinen att ansöka sig till tre andra luftkepp. Syftet var att besöka Lowestoft.
Klockan 20.10 upptäcktes de fyra Zeppelinerna över Lowestoft.
DH4: en användes också för fotografiska upptäckter.
Sudamerika, Chile, Spanien och Grekland.

Airco DH4
DH4: a konstruerades av Geoffrey de Havilland som enkonstruerades bästa enmotoriga bombplan.
Airco (The Aircraft Manufacturing Company) i England byggde DH4.
DH4: en av beväpnad med Vickers och Lewis maskingevär.
DH4: en användes också för fotografiska upptäckter.
Sudamerika, Chile, Spanien och Grekland.

Egbert Cadbury and Robert Leckie
Den 8 juli 1918 utsåg den tyska marinen att ansöka sig till tre andra luftkepp. Syftet var att besöka Lowestoft.
Klockan 20.10 upptäcktes de fyra Zeppelinerna över Lowestoft.
DH4: en användes också för fotografiska upptäckter.
Sudamerika, Chile, Spanien och Grekland.

Airco DH4
DH4: a konstruerades av Geoffrey de Havilland som enkonstruerades bästa enmotoriga bombplan.
Airco (The Aircraft Manufacturing Company) i England byggde DH4.
DH4: en av beväpnad med Vickers och Lewis maskingevär.
DH4: en användes också för fotografiska upptäckter.
Sudamerika, Chile, Spanien och Grekland.

Egbert Cadbury and Robert Leckie
Den 8 juli 1918 utsåg den tyska marinen att ansöka sig till tre andra luftkepp. Syftet var att besöka Lowestoft.
Klockan 20.10 upptäcktes de fyra Zeppelinerna över Lowestoft.
DH4: en användes också för fotografiska upptäckter.
Sudamerika, Chile, Spanien och Grekland.

Airco DH4
The DH4 was designed in 1916 by Geoffrey de Havilland, as a fast two-seater day bomber for the RFC. It was considered by many to be the best single-engine bomber of World War I.
The Aircraft Manufacturing Company in England (Airco), built 1449 DH4's, whilst a further 4846 were built under license in the United States.
The DH4 had an armament of Vickers and Lewis machine guns, and could carry a bomb load of 2x104kg bombs or 4x50kg bombs. With a wing span of 12.92m and length of 9.35m, it could achieve 143 mph (230kph) at sea level, and climb to an altitude of 23500 ft. (7163m).
The DH4 was also used for photographic reconnaissance work, anti-submarine patrols, artillery spotting and home defence. After the war, DH4's were sold to Belgium, Canada, New Zealand, South Africa, Chile, Spain and Greece. The American Air Force continued to use them until 1932.

Egbert Cadbury and Robert Leckie
On July 8th 1918, the German Naval Airship Division commissioned a brand new flagship, the seven engine L70. On August 5th, L70 departed from Nordholz to join three other airships, to embark on a bombing raid against England, under the command of Fregattenkapitan Peter Strasser.
At 20.10 the four Zeppelins were spotted by the Leman Tail Lightship, which was moored 30 miles off the Norfolk coast. The sighting was reported to Commodore Ellison at Lowestoft. Local defence units at Great Yarmouth prepared for an air-raid, whilst 15 aircraft were despatched from airfields at Burgh Castle, Covehithe and Great Yarmouth, to intercept the Zeppelins. Amongst these aircraft, was a DH4, number A8032, piloted by Major Egbert Cadbury (Commander 212 sqn.) with Major 'Bob' Leckie (Commander 228 sqn.) flying as observer.
After climbing to 10000 ft. Cadbury and Leckie saw the four Zeppelins, clearly visible though the summer evening sunlight was now fading. Their DH4 continued to climb to 16400 ft. where they turned and approached L70 from head-on and slightly to port. With two bursts of gun-fire from Leckie's Lewis machine gun, L70 caught fire. After 45 seconds, the whole of L70 was ablaze and the airship plunged downwards, crashing into the North Sea off the Norfolk coast.
Cadbury and Leckie then endeavoured to engage the second airship, L65, but Leckie's gun jammed. The other airships, after seeing the destruction of L70, abandoned the raid.
After the attack, the DH4 made a dangerous journey home, through thick cloud and darkness. For their action, Cadbury and Leckie were awarded the DFC (Distinguished Flying Cross) on August 21st. Their action played a major part in convincing German military commanders that airship bombing raids on England were an unproductive waste of life and effort.

Airco DH4
Le DH4 a été dessiné en 1916 par Geoffrey de Havilland comme bombardier rapide biplace pour l'aviation anglaise. Il était à cette époque considéré par beaucoup comme le meilleur bombardier monomoteur de la première guerre mondiale.
L'usine Airco en Angleterre construisit 1449 DH4, et 4846 appareils supplémentaires furent construits sous licence aux Etats-Unis.
Le DH4 était armé de mitrailleuses Vickers et Lewis, il pouvait transporter 2 bombes de 104 kgs ou 4 bombes de 50 kgs. Il possédait une envergure de 12,92 m et une longueur de 9,35 m, sa vitesse pouvait atteindre 230 km/h et il pouvait grimper à une altitude de 7 200 m.
Le DH4 était également utilisé pour les missions de reconnaissance photographique, de patrouille sous-marine, de reconnaissance d'artillerie et de défense aérienne. Après la guerre, des DH4 furent vendus à la Belgique, au Canada, à la Nouvelle Zélande, à l'Afrique du Sud, au Chili, à l'Espagne et à la Grèce. L'aviation américaine a continué à utiliser cet avion jusqu'en 1932.

Egbert Cadbury et Robert Leckie
Le 8 juillet 1918, la Division Aérienne Navale Allemande lança un tout nouveau dirigeable, le L70 à 7 moteurs. Le 5 août, le L70 partit de Nordholz pour rejoindre 3 autres dirigeables et effectuer un bombardement sur l'Angleterre sous le commandement du Capitaine de Frégate Peter Strasser.
A 20 h 10, les 4 Zeppelins furent repérés par le bateau-phare Leman Tail qui était à l'ancre à 30 milles de la côte du comté de Norfolk.
Cette observation fut transmise au Commandant Ellison à Lowestoft. Et, pendant que les unités de défense locale de Great Yarmouth se préparaient à ce raid aérien, 15 avions furent envoyés des aéroports de Burgh Castle, Covehithe et Great Yarmouth pour intercepter les Zeppelins. Parmi ces avions, il y avait un DH4 numéro A8032, piloté par le Major Egbert Cadbury (Commandant à la 212ème escadrille) avec le Major Bob Leckie (Commandant à la 228ème escadrille) comme observateur.
Après avoir grimpé à environ 3000 m, Cadbury et Leckie purent localiser les 3 Zeppelins qui étaient clairement visibles bien que la lumière du soir commençait à s'estomper sérieusement. Les DH4 continuèrent à grimper jusqu'à 5000 m, puis Cadbury fit tourner l'avion et s'approcha du dirigeable L70 par l'avant et légèrement par la gauche. Le L70 prit feu après 2 rafales de la mitrailleuse Lewis de Leckie. En 45 secondes, le L70 tout entier était en feu et s'abattait dans la Mer du Nord au large de la côte du comté de Norfolk.
Cadbury et Leckie entreprirent alors d'engager le combat contre le 2ème Zeppelin L65, mais la mitrailleuse de Leckie s'ennaya. En voyant la destruction du L70, les 2 autres dirigeables allemands décidèrent alors d'abandonner leur raid de bombardement et firent demi-tour.
Après l'attaque, le DH4 entreprit un voyage de retour dangereux dans l'obscurité et au travers de nuages très épais. Pour leur action, Cadbury et Leckie reçurent la "Distinguished Flying Cross" le 21 août. Leur action a joué un grand rôle, car cela a contribué à convaincre le commandement militaire allemand que les raids de bombardement de Zeppelins sur l'Angleterre représentaient un gaspillage inutile en efforts et en vies humaines.

Airco DH-4
Geoffrey de Havilland entwickelte 1916 die DH-4 als schnellen Tagbomber-Zweisitzer für das Royal Flying Corps. Viele hielten dies Flugzeug für den besten Einmot-Bomber des ersten Weltkrieges. Die Flugzeugbau-Gesellschaft (Airco) in England baute selbst 1449 DH-4, weitere 4.846 wurden als Lizenzbau in den USA hergestellt. Die DH-4 wurden auch zur Luftaufklärung, U-Bootsjagdpatrouille, Artilleriefotografie und Heimatluftverteidigung eingesetzt. Nach dem Krieg verkaufte Airco zahlreiche DH-4 ins Ausland, u.a. nach Belgien, Chile, Griechenland, Kanada, Neuseeland, Spanien und Südafrika. Auch die amerikanischen Luftstreitkräfte hielten sie noch bis 1932 im Dienst.

Technische Daten DH-4

Spannweite, m	12,92
Länge, m	9,35
Startgewicht, kg	1.865
Geschwindigkeit, kmh	230
Steiggeschwindigkeit, m/s	4,1-5,5
Gipfelhöhe, m	7.163
Triebwerk: 250/375 PS Rolls-Royce Eagle 3/8 Reihenmotor, in USA: 400 PS Liberty 12 Reihenmotor.	
Bewaffnung: je 1-2 7,62mm Vickers und Lewis MG, 2x104 kg oder 4x50 kg Bomben.	

Major Egbert Cadbury and Major Robert Leckie
Am 8. Juli 1918 stellte die deutsche Marineflottillenabteilung ihren neuen 7-motorigen Zeppelin L.70 in Dienst. Am 5.8. verließ dies neue Flaggschiff unter dem Kommando von Fregattenkapitän Peter Strasser, Kommandeur der Luftschiffabteilung, Nordholz mit drei anderen Luftschiffen zu Bombenangriffen auf England. Um 20:10 Uhr meldete das Leman Tail Feuerschiff, 30 Meilen vor der Küste von Norfolk, vier Zeppeline. Die Meldung ging an Commodore Ellison in Lowestoft, der die örtliche Verteidigung in Great Yarmouth zur Abwehr eines Luftangriffs alarmierte. Gleichzeitig stiegen 15 Flugzeuge von den Plätzen in Burgh Castle, Covehithe und Great Yarmouth zum Abfangen der Zeppeline auf.
Zu diesen Jägern gehörte auch die DH-4 A8032 mit Pilot, Major Egbert Cadbury, Kapitän der 212. RFC-Staffel, und Major Robert Leckie, Chef der 228. Staffel, der als Beobachter mitflog. In 5.000 m Höhe entdeckten sie drei Luftschiffe im schwindenden Licht des Abends. Sie griffen den L.70 von vorn unten links an. Der Zeppelin flog nach zwei Feuerstößen aus Leckie's Lewis-MG Feuer. 45 Sekunden später stürzte das Luftschiff als glühender Feuerball vor der Küste von Norfolk in die Nordsee. Cadbury und Leckie versuchten den zweiten Zeppelin L.65 anzugreifen, doch Leckie's MG hatte Ladehemmung. Die anderen Luftschiffe drehten nach Verlust der L.70 ab, ohne ihre Bomben abzuwerfen. Der Rückflug der DH-4 wurde durch Wolken und Nacht sehr erschwert. Am 21. August erhielten beide Flieger für ihre Leistung das Distinguished Flying Cross (DFC). Ihr Einsatz bestärkte die deutsche Führung in der Einsicht, dass Wirkung und Verluste der Bombenangriffe auf England mit Zeppelinen unvermeidbar geworden waren.

N°01079

Airco DH4

De DH4 werd in 1916 ontworpen door Geoffrey De Havilland als snelle 2-zits dag-bommenwerper voor de RFC. Het werd door velen beschouwd als de beste éénmotorige bommenwerper van WW 1.

De vliegtuigbouw-maatschappij in Engeland (AIRCO) bouwde 1.449 DH4-s, terwijl nogmaals 4.846 toestellen onder licentie in Amerika werden gebouwd.

De DH4 was bewapend met Vickers en Lewis machinegeweren en kon een bommenlading meenemen van 2 stuks 104 Kg bommen of 4 van 50 Kg. Met een vleugelwijdte van 12,92 M en een lengte van 9,35 M kon het op zeehoogte een snelheid bereiken van 143 mijl per uur (230 KM) en klimmen tot een hoogte van 23.500 ft (7.163 M)

De DH4 werd ook gebruikt voor het maken van luchtfoto's, anti-onderzeeers patrouilles, het observeren van de artillerie en voor luchtbeveiliging thuis. Na de oorlog werden DH4's verkocht aan België, Canada, Nieuw-Zeeland, Zuid Afrika, Chili, Spanje en Griekenland. De Amerikaanse Luchtmacht gebruikte ze tot 1932.

Egbert Cadbury and Robert Leckie

Op 8 Juli 1918 bracht de Duitse Marine Luchtmacht Devisee een splinternieuw vlaggeschip uit, de zeven motorige L70. Op 5 Augustus vertrok de L70 van Nordholz om zich bij drie andere luchtschepen te voegen voor een bomaanval op Engeland onder het commando van fregattenkapitein Peter Strasser.

Om 20.10 uur werden de vier Zeppelins waargenomen bij het lichtschip "Leman Tail" welk was afgemeerd 30 mijl buiten de kust van Norfolk. De waarneming werd doorgegeven aan Commandeur Ellison te Lowestoft. Lokale verdedigings-eenheden maakten zich klaar voor het luchtgevecht, terwijl 15 vliegtuigen vertrokken van vliegvelden te Burgh Castle, Covehithe en Great Yarmouth om de Zeppelins te onderscheppen. Tussen deze vliegtuigen was een DH4 nummer A8032 bestuurd door Major Egbert Cadbury (Bevelhebber van het 212 sqn) met Major "Bob" Leckie (Bevelhebber van het 228 sqn) als waarnemer.

Na tot 10.000 ft geklommen te zijn zagen Cadbury en Leckie de drie Zeppelins duidelijk zichtbaar tegen het reeds vervagend zoveravondlicht, afsteken. Hun DH4 klom hoger tot 16.400 ft waarna zij keerden en de L70 van voren naderden iets naar bakbord. Met twee ladingen uit Leckie's Lewis machinegeweer vatte de L70 vlam. Na 45 seconden was de L70 weggevaagd en vielen de resten in de Noordzee buiten de Norfolkkust.

Cadbury en Leckie probeerden toen een tweede luchtschip aan te vallen, een L65, maar Leckie's machinegeweer weigerde. De andere luchtschepen, na de ondergang van de L70, vluchtten.

Na da aanval maakte de DH4 een gevaarlijke thuisvlucht door duisternis en dikke mist. Op 21 Augustus kregen Cadbury en Leckie voor deze prestatie het DFC (Distinguished Flying Cross). Hun actie speelde ook een belangrijke rol in het overtuigen van de Duitse militaire bevelhebbers, dat luchtschepen op Engeland inzetten voor een bomaanval een onproductieve verspilling van levens en moeite was.

Airco DH4

El DH4 fue diseñado en 1916 por Geoffrey de Havilland como bombardero rápido de día de dos plazas para el RFC. Muchos lo consideraron el mejor bombardero de un solo motor de la Primera Guerra Mundial.

La Aircraft Manufacturing Company (Airco) de Inglaterra contruyó 1449 DHA y 4846 mas fueron construidos bajo licencia en los Estados Unidos.

El DH4 tenía un armamento de ametralladoras Vickers y Lewis y llevaba una carga de dos bombas de 104 kgs. ó 4 bombas de 50 kgs. Tenía una envergadura de alas de 12,92 metros y una eslora de 9,35 metros. Alcanzó los 230 km/h de nivel del mar y podía subir una altitud de 7163 metros.

El DH4 se empleó en reconocimientos fotográficos, operaciones antisubmarinas, avistamientos de artillería y defensa interior de su país. Después de la guerra se vendieron los DH4 a Bélgica, Canadá, Nueva Zelanda, África del Sur, Chile, España y Grecia. La Fuerza Aérea de los Estados Unidos continuó empleándolos hasta 1932.

Egbert Cadbury y Robert Leckie

El 8 de Julio de 1918, la División Alemana de Aeronaves de Guerra encargó un nuevo buque insignia, el L70 de siete motores. El 5 de Agosto, el L70 salió de Nordholz para unirse con tres aeronaves mas con el fin de lanzar un bombardeo contra Inglaterra bajo el mando del Capitán de Fragata Peter Strasser.

A las 20.10 horas, los cuatro Zeppelin fueron divisados por el buque-faro Leman Tail anclado a unas 30 millas de la costa de Norfolk. El hecho fue comunicado al Comodoro Ellison en Lowestoft. Las unidades de defensa local en Great Yarmouth se prepararon para un ataque aéreo mientras 15 aviones fueron enviados desde los campos de aviación de Burgh Castle, Covehithe y Great Yarmouth para interceptar a los Zeppelins. Entre estos aviones había un DH4, matrícula A8032, pilotado por el Mayor Egbert Cadbury (Comandante del 212 Escuadrón) con el Mayor Bob Leckie (Comandante del 228 Escuadrón) como observador.

Después de subir a 10.000 pies, Cadbury y Leckie vieron a los tres Zeppelins claramente visibles aunque la luz de la tarde venia a ser apagada gradualmente. Su DH4 continuó subiendo hasta los 16400 pies donde giraron y se acercaron al L70 frontalmente y ligeramente a babor. Con dos ráfagas de ametralladora de Leckie, el L70 se incendió. Al cabo de 45 segundos todo el L70 estaba en llamas y la aeronave cayó en picado estrellándose en el Mar del Norte, fuera de la costa de Norfolk.

Cadbury y Leckie entonces trataron de enlazar batalla con la segunda aeronave, L65, pero la ametralladora de Leckie se encasquilló. Las demás aeronaves, después de ver la destrucción del L70, abandonaron el ataque.

Después del ataque, el DH4 tuvo un peligroso viaje de retorno a través de nubes espesas y oscuridad. Por su acción, a Cadbury y a Leckie les condecoraron con la DFC (Cruz Distinguida de Vuelo) el 21 de Agosto. Su acción jugó un papel importante ya que convencieron a los comandantes alemanes de que los ataques aéreos de bombardeo sobre Inglaterra eran una pérdida de tiempo y de esfuerzo.

Airco DH4

Il DH4 fu progettato nel 1916 da Geoffrey De Havilland come veloce bombardiere diurno biposto per la RFC. Era considerato da molti il migliore bombardiere monomotore della guerra mondiale.

La Aircraft Manufacturing Company in Inghilterra (Airco), costruì 1.449 DH4, mentre altri 4.846 furono costruiti su licenza in USA. Il DH4 era armato con mitragliatrici Vickers e Lewis, e poteva portare 2 bombe da 104 kg oppure 4 da 50 kg. Con un'apertura d'ali di 12,92 m ed una lunghezza di 9,35 m, poteva raggiungere 230 km all'ora a livello del mare, e salire ad una quota di 7.163 m. Il DH4 venne pure utilizzato per ricognizioni fotografiche, perlustrazioni anti-sommergibile, localizzazione di artiglieria e difesa territoriale. Dopo la guerra, i DH4 furono venduti al Belgio, Canada, Nuova Zelanda, Sud Africa, Cile, Spagna e Grecia. L'Aeronautica Militare Americana continuò a usarli sino al 1932.

Egbert Cadbury e Robert Leckie

L'8 luglio 1918 la Divisione Navale Dirigibile Tedesca mise in funzione un nuovissimo dirigibile, il L70 a sette motori. Il 5 agosto, il L70 partiva da Nordholz per raggiungere altri tre dirigibili e partecipare ad una incursione aerea contro l'Inghilterra al comando del capitano di fregata Peter Strasser.

Alle 20.10 i 4 Zeppelin vennero localizzati dal battello faro Leman Tail che era ormeggiato a 30 miglia dalla costa di Norfolk. L'avvistamento fu comunicato al Comodoro Ellison a Lowestoft. Le unità locali della difesa a Great Yarmouth si prepararono per un'incursione aerea, mentre 15 aerei erano inviati dai campi di aviazione di Burgh Castle, Covehithe e Great Yarmouth per intercettare gli Zeppelin. Tra questi apparecchi vi era un DH4 n. A8032 pilotato dal Maggiore Egbert Cadbury (Comandante della squadriglia 212) con il Maggiore Bob Leckie (Comandante della squadriglia 228), che volava come osservatore.

Dopo aver preso quota a 3.048 m, Cadbury e Leckie scorgevano i 3 Zeppelin, chiaramente visibili, sebbene la luce del sole di sera d'estate stesse scomparendo. Il loro DH4 continuò a salire a 4.998 m dove virò e si avvicinò al L70 dalla parte frontale e leggermente a babor. Con due raffiche di colpi dalla mitragliatrice Lewis di Leckie, il L70 prese fuoco. Dopo 45 secondi, tutto l'70 era in fiamme, ed il dirigibile precipitò giù, fracassandosi nel Mare del Nord, al largo della costa di Norfolk.

Cadbury e Leckie tentarono poi di attaccare il secondo dirigibile, L65, ma la mitraglia di Leckie si inceppò. Gli altri dirigibili, visto che il L70 era stato distrutto, abbandonarono l'incursione. Dopo l'attacco, il DH4 fece un pericoloso ritorno in patria, attraverso dense nubi e oscurità. Per la loro azione, Cadbury e Leckie furono decorati con DFC (Distinguished Flying Cross) il 21 agosto 1918. La loro azione ebbe una parte importante nel convincere i comandanti militari tedeschi che le incursioni di bombardamento sull'Inghilterra mediante dirigibile risultavano un inutile spreco di vite e di sforzi.

Airco DH4

DH4: an konstruerades av Geoffrey de Havilland ar 1916 som en snabb tvärsitsig dagbombare för de engelska flygstyrkorna. Den ansågs allmänt vara Första Världskrigets bästa enmotoriga bombplan.

Airco (The Aircraft Manufacturing Company) i England byggde 1449 DH4: or och ytterligare 4846 tillverkades på licens i USA.

DH4: an var beväpnad med Vickers och Lewis kulsprutor och kunde bära en bomblast med 2x104 kg bomber, eller 4x50 kg bomber. Spännvidden var 12,92 m och längden 9,35 m. Vid lag flyghöjd uppnadde den en hastighet av 230 km/h och den kunde klättra upp till drygt 7000 m höjd.

DH4: an användes också för fotospionage, anti-ubatsuppgard och artilleriobservationer. Efter kriget såldes DH4: or till Belgien, Canada, Nya Zeeland, Sydafrika, Chile, Spanien och Grekland. Det amerikanska flygvapnet fortsatte att använda den till 1932.

Egbert Cadbury och Robert Leckie

Den 8 juli 1918 utsåg den tyska marinen Luftskeppsdivision ett splitter nytt flaggskepp, det sju motoriga L70. Den 5 augusti avgick L70 från Nordholz för att ansula sig till tre andra luftskepp. Syftet var att utföra en bombard mot mal i England och det hela leddes av Fregattenkapitän Peter Strasser.

Klockan 20:10 upptäcktes de fyra Zeppelinarna av fryskeppet Leman Tail som lag för ankar 30 miles utanför Norfolkkusten. Upptäckten rapporterades snabbt till kommandör Ellison i Lowestoft. Lokala försvarsenheter i Great Yarmouth beredde sig på en luftdrä, medan 15 flygplan skickades upp från flygplatserna i Burgh Castle, Covehithe och Great Yarmouth för att genskjuta luftskeppen. Bland dessa plan fanns en DH4, nr A8032, flugen av Egbert Cadbury (befälhavare för 212 divisionen) med "Bob" Leckie (befälhavare för 228 divisionen) som observatör.

Efter att ha klättrat upp till 3000 m kunde Cadbury och Leckie se luftskeppen. De var klart synliga trots att sommarkvällen sista soljus höll på att försvinna. DH4: an fortsatte klättringen upp till 5000 m där den vände för att närma sig L70 snett framifrån. Efter två salvor från Leckies kulspruta fattade L70 eld. Det tog 45 sekunder innan hela luftskeppet stod i lagor. Sedan störtade det för att krascha i Nordsjön utanför Norfolkkusten.

Cadbury och Leckie försökte sedan ta sig an nästa luftskepp, L65, men Leckies kulspruta kranglade. De andra luftskeppen flydde, efter att ha sett L70:s förstörelse, utan att försöka anfalla.

Efter attacken fick DH4: an göra en farlig hemfärd genom tjocka moln och i mörker. För sin handling belönades de båda flygarna med DFC (Distinguished Flying Cross) den 21 augusti. Dessutom betydde nedskjutningen mycket för att övertyga de tyska befälhavarna om att luftskeppbombningarna av England var ett vansinnigt slöseri med både människoliv och resurser.

Airco DH4

Geoffrey De Havilland suunnitteli DH4:n vuonna 1916 nopeaksi kaksipaikkaiseksi pommikoneeksi RFC:lle. Monet pitivät sitä ensimmäisen maailmansodan parhaimpina yksimotorisena pommikoneena.

Lentokonetehdas Englannissa (Airco) valmisti 1.449 DH4:ä, lisäksi USA:ssa valmistettiin 4.846 konetta lisenssillä.

DH4:ssä oli aseistuksena Vickers ja Lewis-konekiväärit ja se pystyi kuljettamaan 2 x 104 kg:n pommit tai 4 x 50 kg:n pommit. Sen siipiväli oli 12,92 m ja pituus 9,35 m. Se pystyi saavuttamaan 143 mailin (230 km:n) tuntinopeuden merenpinnalla ja nousemaan 23.500 jalan (7.163 m:n) korkeuteen.

DH4:ää käytettiin myös valokuvaukseen, tukkuluovenepartointiin, tukkilotähtäykseen ja puolustuskeuseen. Sodan jälkeen DH4:t myytiin Belgiaan, Kanadaan, Uuteen Seelantiin, Etelä-Afrikkaan, Chileen, Espanjaan ja Kreikkaan. Amerikan Ilmavoimat käytti niitä vuoteen 1932 saakka.

Egbert Cadbury ja Robert Leckie

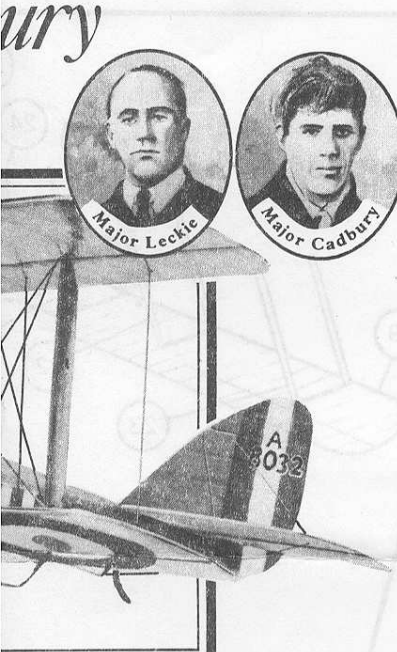
Heinäkuun 8. 1918 Saksan laivaston ilmalaivoasasto asetti palvelukseen aivan uuden lippulaivan, seitsemän moottorisen L70:n. Elokuun 5. L70 lähti Nordholzista liittyäkseen kolmen muun ilmalaivan joukkoon ja aloittaakseen pommihyökkäyksen komentaja Peter Strasserin johdolla Englantia vastaan.

Klo 20.10 30 mailin päähän Norfolkkin rannikosta kiinnittynyt Leman-majakkaalava havaitsi neljä Zeppeliiniä. Havinnoista raportoitui kommodori Ellisonille Lowestoftiin. Paikalliset puolustusyksiköt valmistautuivat ilmahyökkäykseen Great Yarmouthissa, kun 15 lentokoneita lähti matkaan Burgh Castlen, Covehitien ja Great Yarmouthin lentokentiltä. Näiden koneiden joukossa oli DH4 n:o A8032, lentäjänsä majuri Egbert Cadbury (212 eskaaderin komentaja) ja lähestyjänä majuri "Bob" Leckie (228 eskaaderin komentaja).

Noustaan 10.000 jalkaan korkeuteen Cadbury ja Leckie näkivät selvästi kolme Zeppeliiniä, vaikka kesäillan valo oli heikkenemässä. Heidän DH4:nsä jatkoi nousuaan 16.400 jalkaan korkeuteen, jossa he kääntyivät ja lähestyivät L70:n edestä vasemmalta. Kaksi laukaussarjaa Leckien Lewis-konekivääristä syytti L70:n tuleen. 45 sekunnin kuluttua koko L70 oli ilmitulessa ja Ilmalaiva putosi alas päin syöksyen Pohjanmereen Norfolkkin rannikon edustalla.

Sitten Cadbury ja Leckie yrittivät hyökätä toista ilmalaivaa (L65) vastaan, mutta Leckien ase meni epäkuntoon. Toiset ilmalaivat luopuivat hyökkäyksestä nähtyään L70:n tuhon.

Kyökkäyksen jälkeen DH4:illä oli edessään vaarallinen kotimatka tiheän pilvepölyn ja pimeyden halki. Toimistaan Cadbury ja Leckie saivat DFC-kunniamerkkin (Distinguished Flying Cross) 21. elokuuta. Heidän toimillaan oli tärkeä osuus saksalaisten komentajien vakuuttamisessa, että ilmalaivapommihyökkäykset Englantia vastaan olivat tuottamatonta ihmishenkien ja ponnistusten tuhlausta.

for the RFC. It was considered by many to be the best single-engine aircraft of the war. 846 were built under license in the United States. It carried a load of 2x104kg bombs or 4x50kg bombs. With a wing span of 12.92m and a length of 9.35m, it could reach a maximum altitude of 23500 ft. (7163m). It was used for reconnaissance and home defence. After the war, DH4's were used by the Air Force continued to use them until 1932.

The seven engined L70. On August 5th, L70 departed from Nordholz under the command of Fregattenkapitan Peter Strasser. It was sighted 30 miles off the Norfolk coast. The sighting was reported to the command of the L70, whilst 15 aircraft were despatched from airfields at Great Yarmouth. One of them was a DH4, number A8032, piloted by Major Egbert Cadbury. In the summer evening sunlight was now fading. Their DH4 was seen to port. With two bursts of gun-fire from Leckie's Lewis machinegun, the L70 lunged downwards, crashing into the North Sea off the coast of Norfolk. The other airships, after seeing the destruction of the L70, fled. For their action, Cadbury and Leckie were awarded the Distinguished Flying Cross by German military commanders that airship bombing was a waste of time and effort.

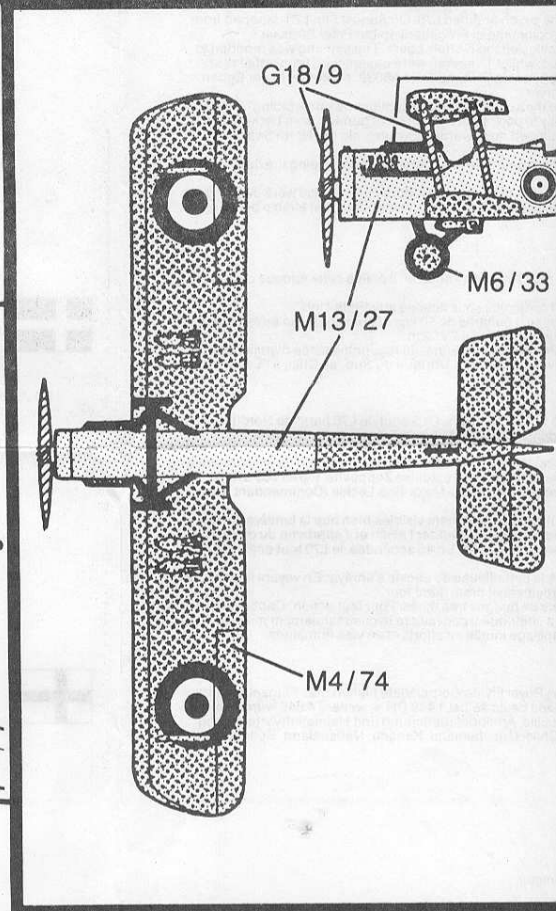
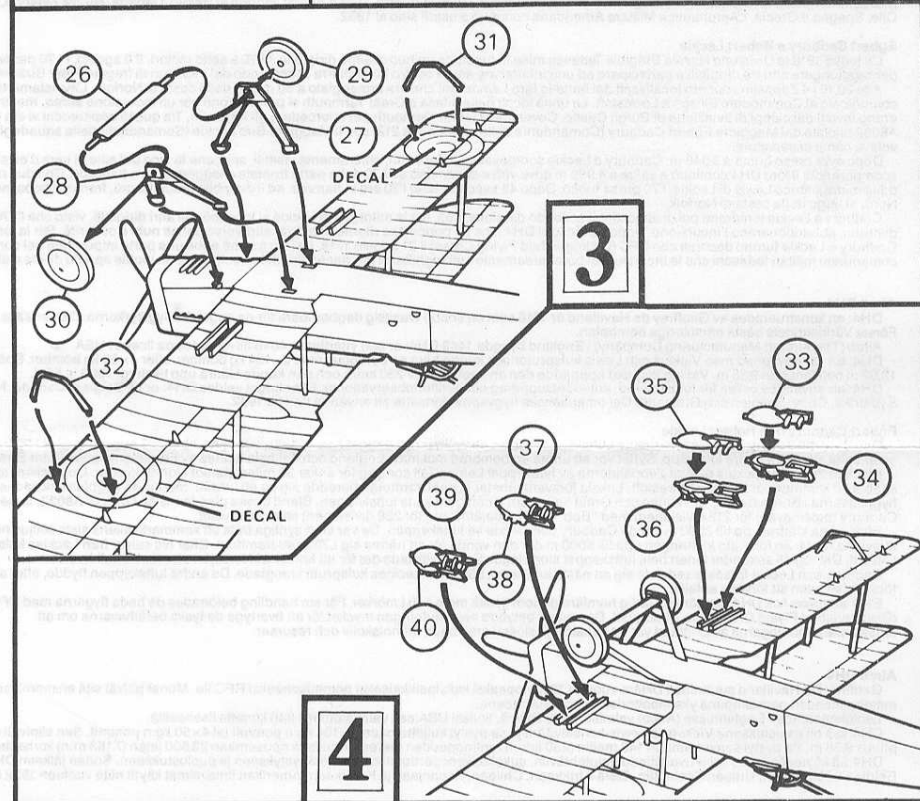
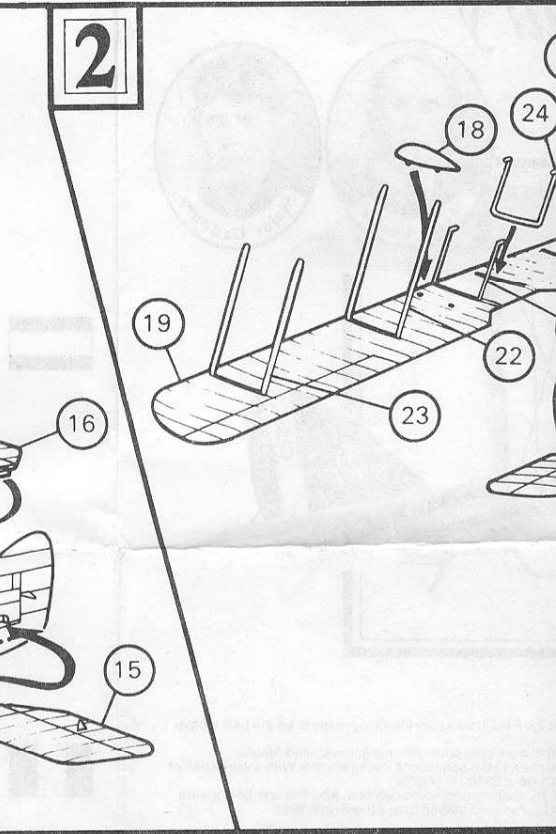
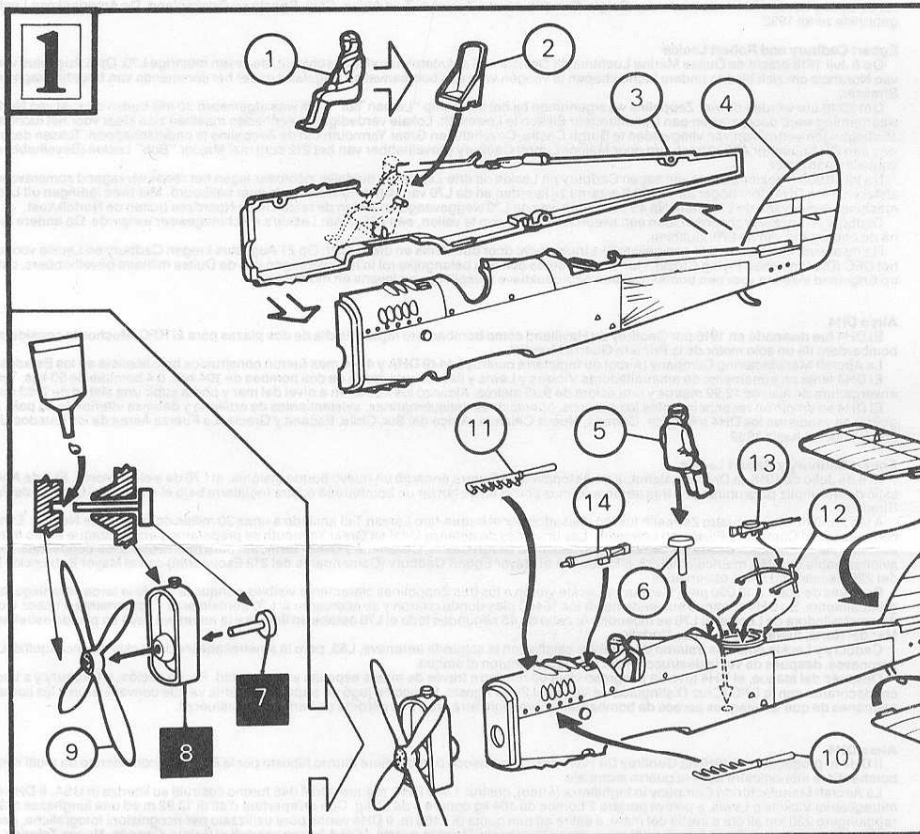
pour l'aviation anglaise. Il était à cette époque considéré comme le meilleur avion à moteur. 846 avions ont été construits sous licence aux Etats-Unis. Il pouvait emporter une charge de 2 bombes de 104 kg ou 4 bombes de 50 kg. Il possédait une envergure de 12,92 m et une longueur de 9,35 m. Il pouvait atteindre une altitude de 23 500 ft. (7 163 m). Il était utilisé pour la reconnaissance d'artillerie et de défense intérieure. Après la guerre, les DH4 ont été utilisés par l'Armée de l'Air française jusqu'en 1932.

Il DH4 fu progettato nel 1916 da Geoffrey De Havilland come veloce bombardiere diurno biposto per la RFC. Era considerato da molti il migliore bombardiere monomotore della guerra mondiale. La Aircraft Manufacturing Company in Inghilterra (Airco), costruì 1.449 DH4, mentre altri 4.846 furono costruiti su licenza in USA. Il DH4 era armato con mitragliatrici Vickers e Lewis, e poteva portare 2 bombe da 104 kg oppure 4 da 50 kg. Con un'apertura d'ali di 12,92 m ed una lunghezza di 9,35 m, poteva raggiungere 230 km all'ora a livello del mare, e salire ad una quota di 7.163 m. Il DH4 venne pure utilizzato per ricognizioni fotografiche, perlustrazioni anti-sommergibile, localizzazione di artiglieria e difesa territoriale. Dopo la guerra, i DH4 furono venduti al Belgio, Canada, Nuova Zelanda, Sud Africa, Cile, Spagna e Grecia. L'Aeronautica Militare Americana continuò a usarli sino al 1932.

Geoffrey De Havilland suunnitteli DH4:n vuonna 1916 nopeaksi kaksipaikkaiseksi pommikoneeksi RFC:lle. Monet pitivät sitä ensimmäisen maailmansodan parhaimpina yksimotorisena pommikoneena. Lentokonetehdas Englannissa (Airco) valmisti 1.449 DH4:ä, lisäksi USA:ssa valmistettiin 4.846 konetta lisenssillä. DH4:ssä oli aseistuksena Vickers ja Lewis-konekiväärit ja se pystyi kuljettamaan 2 x 104 kg:n pommit tai 4 x 50 kg:n pommit. Sen siipiväli oli 12,92 m ja pituus 9,35 m. Se pystyi saavuttamaan 143 mailin (230 km:n) tuntinopeuden merenpinnalla ja nousemaan 23.500 jalan (7.163 m:n) korkeuteen. DH4:ää käytettiin myös valokuvaukseen, tukkuluovenepartointiin, tukkilotähtäykseen ja puolustuskeuseen. Sodan jälkeen DH4:t myytiin Belgiaan, Kanadaan, Uuteen Seelantiin, Etelä-Afrikkaan, Chileen, Espanjaan ja Kreikkaan. Amerikan Ilmavoimat käytti niitä vuoteen 1932 saakka.

Egbert Cadbury ja Robert Leckie Heinäkuun 8. 1918 Saksan laivaston ilmalaivoasasto asetti palvelukseen aivan uuden lippulaivan, seitsemän moottorisen L70:n. Elokuun 5. L70 lähti Nordholzista liittyäkseen kolmen muun ilmalaivan joukkoon ja aloittaakseen pommihyökkäyksen komentaja Peter Strasserin johdolla Englantia vastaan. Klo 20.10 30 mailin päähän Norfolkkin rannikosta kiinnittynyt Leman-majakkaalava havaitsi neljä Zeppeliiniä. Havinnoista raportoitui kommodori Ellisonille Lowestoftiin. Paikalliset puolustusyksiköt valmistautuivat ilmahyökkäykseen Great Yarmouthissa, kun 15 lentokoneita lähti matkaan Burgh Castlen, Covehitien ja Great Yarmouthin lentokentiltä. Näiden koneiden joukossa oli DH4 n:o A8032, lentäjänsä majuri Egbert Cadbury (212 eskaaderin komentaja) ja lähestyjänä majuri "Bob" Leckie (228 eskaaderin komentaja). Noustaan 10.000 jalkaan korkeuteen Cadbury ja Leckie näkivät selvästi kolme Zeppeliiniä, vaikka kesäillan valo oli heikkenemässä. Heidän DH4:nsä jatkoi nousuaan 16.400 jalkaan korkeuteen, jossa he kääntyivät ja lähestyivät L70:n edestä vasemmalta. Kaksi laukaussarjaa Leckien Lewis-konekivääristä syytti L70:n tuleen. 45 sekunnin kuluttua koko L70 oli ilmitulessa ja Ilmalaiva putosi alas päin syöksyen Pohjanmereen Norfolkkin rannikon edustalla. Sitten Cadbury ja Leckie yrittivät hyökätä toista ilmalaivaa (L65) vastaan, mutta Leckien ase meni epäkuntoon. Toiset ilmalaivat luopuivat hyökkäyksestä nähtyään L70:n tuhon. Kyökkäyksen jälkeen DH4:illä oli edessään vaarallinen kotimatka tiheän pilvepölyn ja pimeyden halki. Toimistaan Cadbury ja Leckie saivat DFC-kunniamerkkin (Distinguished Flying Cross) 21. elokuuta. Heidän toimillaan oli tärkeä osuus saksalaisten komentajien vakuuttamisessa, että ilmalaivapommihyökkäykset Englantia vastaan olivat tuottamatonta ihmishenkien ja ponnistusten tuhlausta.

Airco DH4 1918

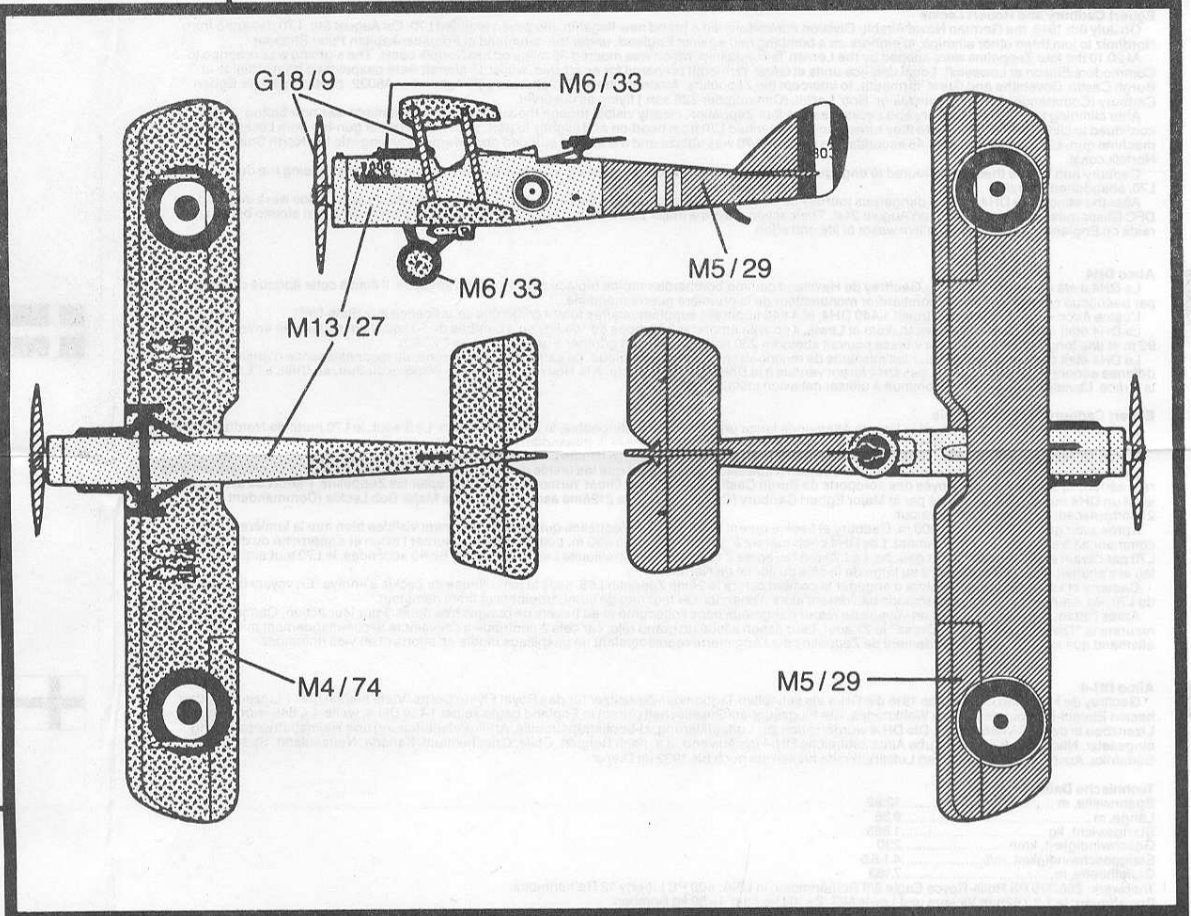
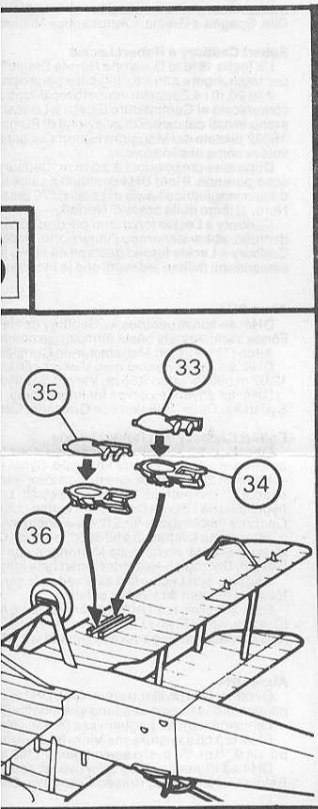
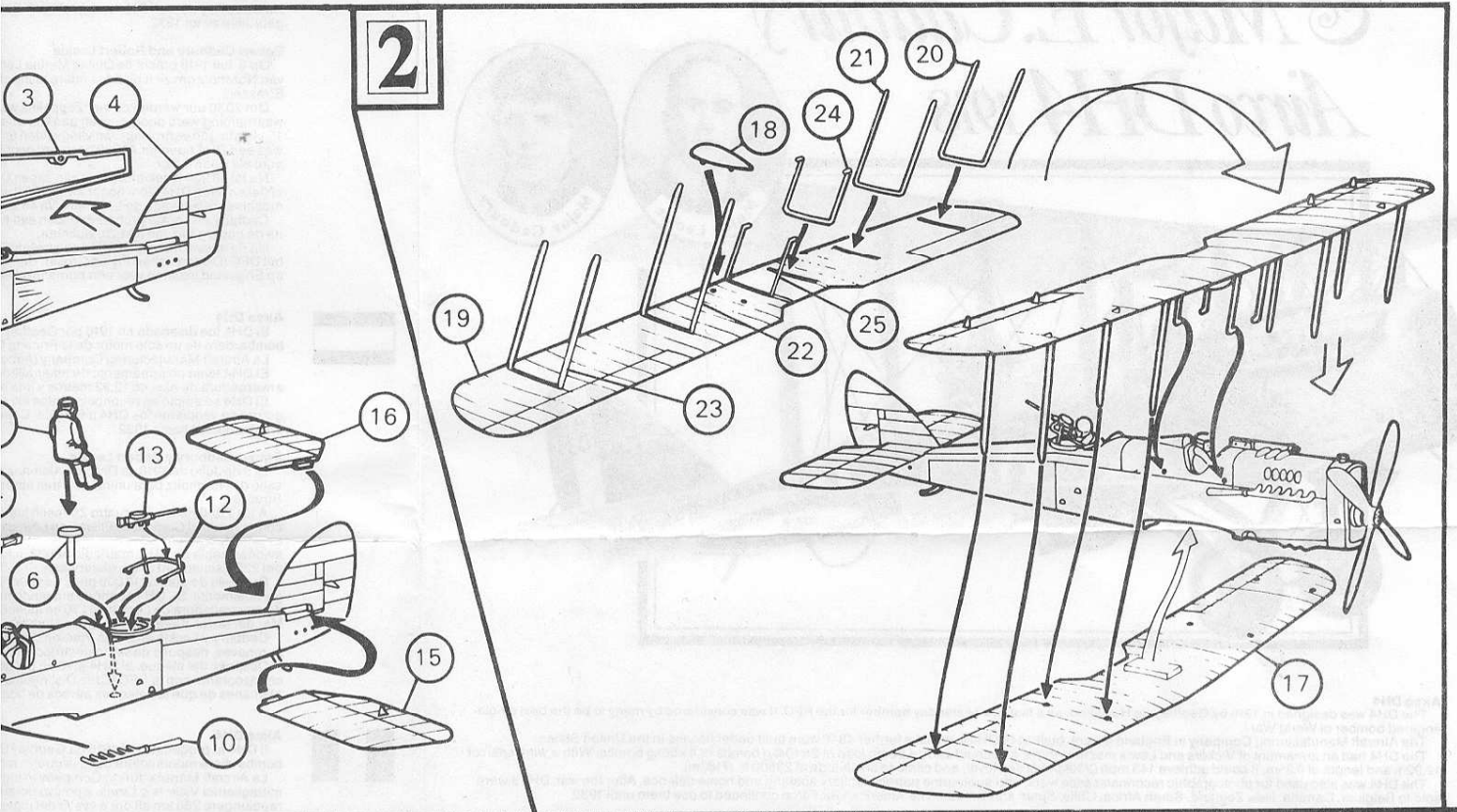

A HUMBROL PRODUCT © 1987

01079

CEMENT
COLLEZ
KLEBEN
UNIRE CON ADESIVO
CON PEGAMENTO
VASTPLAKKEN
LIMMA
LIM

○ CEMENT
 COLLEZ
 KLEBEN
 UNIRE CON ADESIVO
 CON PEGAMENTO
 VASTPLAKKEN
 LIMMA
 LIM

■ DO NOT CEMENT
 NE COLLEZ PAS
 NICHT VERKLEBEN
 NON APPLICARE ADESIVO
 SIN PEGAMENTO
 NIET VASTPLAKKEN
 LIMMA INTE
 LIMES IKKE